

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1904/2559

นาง บ. ผู้ร้อง นาย ว. ผู้ร้องสอด นาย ส. ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 7, ป.วิ.พ. มาตรา 55

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ ป.วิ.พ. ลักษณะ 2 ศาล หมวด 1 เขตอำนาจศาลได้บัญญัติเกี่ยวกับคำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอภายหลังเกี่ยวเนื่องกับคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลว่าให้ฟ้องหรือร้องขอเข้ามาในคดีเดิมได้ตาม มาตรา 7 (1) แต่คดีนี้เป็นคดีที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอว่า ช. และ ข. เป็นคนไร้ความสามารถ ขอให้สั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ และตั้งผู้ร้องเป็นผู้อนุบาล มีผู้คัดค้านและผู้ร้องสอดต่างขอให้ตั้งตนเป็นผู้อนุบาลด้วย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ ช. และ ข. เป็นคนไร้ความสามารถ และตั้งผู้ร้อง ผู้คัดค้านและผู้ร้องสอดเป็นผู้อนุบาลร่วมกัน การที่ผู้ร้องมายื่นคำร้องขอให้บังคับ ศ. ซึ่งเป็นผู้ดูแลและรักษาเงินรายได้ของ ข. ให้ส่งมอบเงินให้ ช. โดย ศ. ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกและไม่ได้เป็นคู่ความในคดีและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นผู้อนุบาลแต่อย่างใดว่าไม่ยอมส่งมอบเงินรายได้ของ คนไร้ความสามารถ อันเป็นการโต้แย้งสิทธิของผู้ร้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 55 นั้น ขอบที่ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้อนุบาลจะไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับ ศ. เป็นอีกคดีต่างหาก คำร้องขอของผู้ร้องจึงไม่ใช่คำร้องขอที่เสนอภายหลังเกี่ยวเนื่องกับคดีนี้ตามบทบัญญัติมาตรา 7 (1) ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องขอในคดีนี้ได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นายชูชีพ และนางเชียะอิมหรือพิมลพรรณ เป็นคนไร้ความสามารถ โดยให้อยู่ในความอนุบาลของผู้ร้อง ผู้คัดค้าน และผู้ร้องสอดร่วมกัน ต่อมานายชูชีพถึงแก่ความตาย ส่วนนางเชียะอิมหรือพิมลพรรณคนไร้ความสามารถมีรายได้เป็นเงินสดอย่างต่อเนื่อง โดยมีนายสุภสิทธิ์ เป็นผู้ดูแลและรักษาเงินรายได้ดังกล่าว ผู้ร้องแจ้งให้นายสุภสิทธิ์มอบเงินดังกล่าวให้แก่นางเชียะอิมหรือพิมลพรรณเพื่อใช้จ่ายตามความประสงค์ แต่นายสุภสิทธิ์เพิกเฉย ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งบังคับให้นายสุภสิทธิ์ส่งมอบเงินดังกล่าวให้แก่ นางเชียะอิมหรือพิมลพรรณ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องขอของผู้ร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ภาค 6 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้นายสุภสิทธิ์ส่งมอบเงินของนางเชียะอิมหรือพิมลพรรณ คนไร้ความสามารถให้แก่คนไร้ความสามารถได้หรือไม่ เห็นว่า แม้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ลักษณะ 2 ศาล หมวด 1 เขตอำนาจศาล ได้บัญญัติเกี่ยวกับคำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอภายหลังเกี่ยวเนื่องกับคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลว่า ให้ฟ้องหรือร้องขอเข้ามาในคดีเดิมได้ตามมาตรา 7 (1) แต่คดีนี้เป็นคดีที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอว่า นายชูชีพ และนางเชียะอิมหรือพิมลพรรณ เป็นคนไร้ความสามารถ ขอให้สั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนไร้ความสามารถและตั้งผู้ร้องเป็นผู้อนุบาล โดยมีผู้คัดค้านและผู้ร้องสอดต่างขอให้ตั้งตนเป็นผู้อนุบาลด้วย ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้นายชูชีพและนางเชียะอิมหรือพิมลพรรณเป็นคนไร้ความสามารถและตั้งผู้ร้อง ผู้คัดค้าน และผู้ร้องสอดเป็นผู้อนุบาลร่วมกัน การที่ผู้ร้องมายื่นคำร้องขอให้บังคับนายสุภสิทธิ์ ผู้ดูแลและรักษาเงินรายได้ของนางเชียะอิมหรือพิมลพรรณ คนไร้ความสามารถส่งมอบเงินดังกล่าวแก่คนไร้ความสามารถ โดยนายสุภสิทธิ์ซึ่งเป็น

บุคคลภายนอกและไม่ได้เป็นคู่ความในคดีและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเป็นผู้อนุบาลแต่อย่างใด การที่นายสุสสิทธิ์ไม่ยอมส่งมอบเงินรายได้ของคนไร้ความสามารถ อันเป็นการโต้แย้งสิทธิของผู้ ร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 55 จึงชอบที่ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้อนุบาลจะไป ฟ้องร้องดำเนินคดีนายสุสสิทธิ์เป็นคดีอีกคดีหนึ่งต่างหาก คำร้องขอของผู้ร้องจึงไม่ใช่คำร้องขอที่ เสนอภายหลังเกี่ยวเนื่องกับคดีนี้ตามบทบัญญัติมาตรา 7 (1) ดังกล่าวผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องขอใน คดีนี้ได้ ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องขอของผู้ร้องและศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืนนั้นชอบแล้ว ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ศาลชั้นต้นมิได้สั่งเรื่องค่าฤชาธรรมเนียม ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขให้ ถูกต้อง พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

วีรา ไวยหงษ์ รินทร์ศรี · พิศล พิรุณ · กฤษณี เยพิทักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1904/2559>